

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>IV K 177/20</i>	
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p> <p>Ponieważ wniosek o uzasadnienie wyroku złożył wyłącznie obrońca oskarżonego I. C. stosownie do art. 423 § 1a k.p.k., Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części orzeczenia dotyczącego wspomnianych oskarżonych.</p>			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1. Fakty uznane za udowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	I. C.	1. Czyn przypisany w pkt I wyroku; 2. Czyn przypisany w pkt III wyroku; 3. Czyn przypisany w pkt V wyroku:	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1.1.1. W lipcu 2019 roku obywatel Gruzji I. C. przyjechał do Polski do W.. Spotkał tam innych obywateli Gruzji m.in. L. K. i G. A.. Mężczyźni wspólnie przemieszczali się na terenie Polski</p> <p>1.1.2. W dniu 20 sierpnia 2019 roku o godzinie 20:45 w miejscowości Ł. mężczyźni przejeżdżali samochodem V. (...) koloru srebrnego o numerze rejestracyjnym (...), co zarejestrował fotoradar zlokalizowany w tej miejscowości.</p> <p>1.1.3. W dniu 21 sierpnia 2019 roku I. C. wraz z L. K. i G. A. pojawili się w hostelu R. P., przy ul. (...) w L., gdzie chcieli wynająć pokój na kilka dni. Początkowo uzgodnili pobyt na dwie doby, a następnie przedłużyli swój pobyt o jeszcze jedną dobę i hostel opuścili w dniu 24 sierpnia 2019 roku. Do L. i hostelu przyjechali</p>	<p>wyjaśnienia I. C.</p> <p>- informacja fotoradar</p> <p>- zeznania H. G.</p> <p>- kserokopia potwierdzenia zameldowania w hostelu</p> <p>- wyjaśnienia L. K.</p> <p>- zeznania M. C.</p> <p>Płyta z nagraniem monitoringu i protokół oględzin płyty</p> <p>- sprawozdanie z zakresu badań cyfrowych nośników danych wraz z dokumentacją fotograficzną</p> <p>Częściowe wyjaśnienia L. K.</p> <p>- zeznania M. C.</p> <p>- płyta z nagraniem monitoringu</p> <p>- protokół oględzin rzeczy (płyta)</p>	<p>362-364v,</p> <p>349-351</p> <p>58-58v, 1122v- (...)</p> <p>59</p> <p>118</p> <p>2-3v</p> <p>8-8v, 199-199v,</p> <p>1120-1122v</p> <p>23</p> <p>24-25</p> <p>218-220, 227-244, 245-270, 273-291</p> <p>(...)</p> <p>j.w.</p> <p>23,</p> <p>24-25v,</p> <p>27</p> <p>28-33</p> <p>(...)-54v</p> <p>1210v-1211v</p>	

<p>samochodem marki V. (...) koloru srebrnego o numerze rejestracyjnym (...), którym poruszali się także po mieście. Po opuszczeniu hostelu na ul. (...) mieszkali jeszcze w innym hotelu na terenie L..</p>	<p>- historia lokalizacji pojazdów i dokumentacja fotograficzna</p>	<p>366-371, (...) j.w. 6-7v</p>
<p>1.1.4. W dniu 27 sierpnia 2019 roku M. C. jako pracownik firmy remontowo – budowlanej należącej do H. P. pracował na ul. (...) w L. przy Galerii (...). Około godziny 10:00 pracownicy mieli planowaną przerwę i w tym czasie M. C. postanowił wykorzystać ją na udanie się do kantoru na ulicę (...) w L. celem wymiany euro na polskie złotówki. Do kantoru pojechał samochodem należącym do swojej pracodawczyni - marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) koloru czerwonego, który na co dzień użytkował.</p>	<p>- protokół oględzin rzeczy (płyta)</p> <p>- odtworzony zapis monitoringu galerii (...) płyty z wykazu dowodów rzeczowych poz.9</p> <p>- częściowe wyjaśnienia L. K.</p> <p>- zeznania M. C.</p> <p>- protokół oględzin pojazdu</p> <p>- zeznania K. B. (1)</p> <p>- protokół oględzin zapisu monitoringu</p> <p>- częściowe wyjaśnienia L. K.</p> <p>- zapis monitoringu zabezpieczony na płytach CD</p>	<p>208-211, 1250- (...)</p> <p>213-215, (...)- (...)</p> <p>368-371,372, (...)- (...)</p> <p>208-211, 1250-51</p> <p>208-211, 1250-51</p> <p>332-336</p> <p>208-211, 1250-51</p>
<p>1.1.5. Pokrzywdzony zaparkował auto na ul. (...) w pobliżu baru (...).</p>	<p>-zeznania K. B. (1)</p> <p>-zeznania K. B. (1)</p>	
<p>W tym samym czasie od ulicy (...) na ul. (...) podjechał samochód V. (...) o numerach rejestracyjnych (...), którym poruszało się trzech mężczyzn w osobach: I. C., L. K. i G. A.. Pokrzywdzony po przeliczeniu pieniędzy w samochodzie udał się do kantoru na ul. (...) celem wymiany waluty. W tym czasie L. K. podszedł do</p>	<p>Notatka urzędowa</p> <p>- zeznania K. B. (1)</p>	

zaparkowanego samochodu C. (...), kucnął przy nim po czym odszedł dalej. Przed kantorem przechadzał się natomiast G. A., który obserwował wejście, zaś I. C. przeparkował samochód V. przodem do wyjazdu z tzw. „ślepej” ul. (...).

1.1.6. M. C. po wymianie pieniędzy w kantorze wrócił do samochodu. Pieniądze w kwocie 24829 złotych pokrzywdzony schował do siateczki z suwakiem, którą umieścił w reklamówce. M. C. odjechał z ul. (...), a za nim ruszył pojazd V. (...), którym kierował I. C.. Pokrzywdzony wracał do pracy na ul. (...) pod Galerie (...), zaś samochód V. (...) całą drogę poruszał się za autem M. C.. M. C. zaparkował samochód na parkingu pod Galerią (...). Na tym samym parkingu pojawił się również samochód V. (...) z: I. C., L. K. i G. A.. Pokrzywdzony ukrył pieniądze w schowku na podszybiu i wrócił do pracy, gdzie przebywał do godziny 16:00.

1.1.7. Z samochodu V. (...) wysiadł G. A. i L. K.. G. A. udał się do Galerii (...) za pokrzywdzonym. I. C. siedział w samochodzie na miejscu kierowcy, zaś L. K. podszedł do samochodu C. (...) i po wybiciu szyby zabrał z wnętrza pojazdu ukryte w schowku pieniądze w reklamówce

w kwocie 24 829 złotych.
Po tym szybko wrócił do pojazdu V. (...), w którym siedział I. C.. Po chwili do pojazdu wrócił także G. A. i razem odjechali z parkingu w nieznanym kierunku.

1.1.8. Dopiero po skończonej pracy o godzinie 16:00 M. C. wrócił do samochodu, gdzie zauważył wybitą szybę i otwarty schowek oraz stwierdził brak w schowku reklamówki z pieniędzmi. W wyniku podjętych działań przestępczych oskarżeni uzyskali korzyść majątkową w kwocie 24829 złotych poprzez przywłaszczenie w/w kwoty pieniężnej na szkodę M. C.. Pokrzywdzony nie odzyskał skradzionej gotówki.

1.2.1. W dniu 19 sierpnia 2019 roku w godzinach 11:30-11:40 K. B. (1) wraz z drugim pracownikiem wykonując obowiązki służbowe w związku z zatrudnieniem w firmie (...) z siedzibą w K. przyjechali do miejscowości S. na ul. (...) do firmy Na (...) z dostarczonym towarem poruszając się samochodem firmowym marki C. o numerze rejestracyjnym (...). K. B. (1) po rozliczeniu finansowym za dostarczony towar

otrzymał pieniądze w kwocie 2661,04 złotych, które schował do woreczka. Woreczek z pieniędzmi schował w półce nad głową kierowcy na podsufitce służbowego pojazdu. W tym samym miejscu znajdowały się już dwa inne woreczki zawierające gotówkę z dwóch innych punktów restauracyjnych, w których w/w dostarczali towar w kwotach 641,76 złotych oraz 271,74 złote. Po schowaniu pieniędzy K. B. (1) zatrzasnął drzwi pojazdu i udał się na tył samochodu, do części towarowej, gdzie drugi pracownik dokonywał załadunku towaru.

1.2.2. W tym samym czasie na ulicę (...) w S. wjechał pojazd marki V. (...) o numerach rejestracyjnych (...) w kolorze srebrnym. W pojeździe tym podróżowały trzy osoby. Jeden z mężczyzn - ubrany na czarno, w czapce z daszkiem w osobie L. K. wyszedł z samochodu V. (...) od strony prawej i udał się w kierunku lokalu gastronomicznego Na (...). Z pojazdu wysiadł na chwilę także kierujący I. C. ubrany na ciemno, ale po chwili wsiadł z powrotem do pojazdu. Trzeci z mężczyzn w jasnej kurtce przesiadł się z lewej strony na tył pojazdu ze strony prawej, po czym samochód ruszył przemieszczając się

w kierunku, w którym oddalił się L. K..

1.2.3. W trakcie wykonywanych czynności ładunkowych K. B. (1) usłyszał sygnał dźwiękowy otwartych drzwi pojazdu, ale nie przywiązał do tego zdarzenia większej uwagi. W czasie odbywającego się załadunku towaru K. B. (1) zauważył w okolicy restauracji Na (...) mężczyznę ubranego w całości w ubranie w czarnym kolorze, w czapce z daszkiem, który poruszał się w pobliżu pojazdu służbowego, a następnie oddalił się z tego miejsca. Był nim L. K., który wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego zabrał z wnętrza samochodu pozostawione tam pieniądze i pośpiesznie powrócił do czekających na niego kolegów, z którymi samochodem V. (...) niezwłocznie odjechali z miejsca zdarzenia.

K. B. (1) wraz ze współpracownikiem odjechali następnie z ulicy (...) i udali się w dalszą trasę.

1.2.4. W jednym z lokali do którego dostarczali towar pokrzywdzony musiał wydać resztę przy rozliczeniu i dopiero wtedy zorientował się, iż w podsufitce w aucie nie ma żadnego z umieszczonych tam przez niego woreczków z gotówką w łącznej

<p>kwocie 3 574,54 złotych. W wyniku dokonanych uprzednio zaplanowanych działań oskarżeni oraz trzeci towarzyszący im sprawca uzyskali korzyść majątkową w łącznej kwocie 3 574,54 złotych stanowiącą sumę skradzionej na szkodę K. B. (1) gotówki.</p>			
<p>1.3.1. B. B. (1) prowadzi w miejscowości B. na D. kantor (...) przy ul. (...). W działalności tej pomaga w/w jej mąż J. B.. Pracownikiem kantoru jest syn państwa B. – A. B..</p> <p>1.3.2. W dniu 21 października 2019 roku A. B. wykonując codzienne czynności należące do jego obowiązków pobrał w kantorze utarg z weekendu i zaniósł pieniądze do pobliskiego oddziału banku (...) SA. Około godziny 11:00 A. B. ponownie udał się do banku zabierając ze sobą pieniądze schowane w sportowej torbie marki Adidas koloru czarnego. W czasie wizyty w banku w/ w wpłacił euro do banku i jednocześnie wypłacił z rachunku kwotę 500.000 złotych oraz 20.000 dolarów amerykańskich. Jak uprzednio podjętą gotówkę umieścił w czarnej torbie, którą niósł na ramieniu przytrzymując do ciała.</p> <p>1.3.3. W drodze powrotnej z siedziby banku przy ul. (...) na wysokości</p>	<p>-zeznania B. B. (1)</p> <p>- zeznania J. B.</p> <p>- zeznania A. B.</p> <p>- potwierdzenia wypłaty gotówki z banku</p> <p>zeznania A. B.</p> <p>- dokumentacja medyczna</p> <p>- zeznania A. K.</p> <p>-zeznania Z. D.</p> <p>- zeznania D. L.</p> <p>- zeznania M. K.</p> <p>- zeznania B. B. (1)</p> <p>- zeznania J. T.</p> <p>notatka</p> <p>zeznania pokrzywdzonego</p> <p>zeznania pokrzywdzonego</p> <p>- materiał pogładowy</p> <p>- opinia biegłego J. M.</p> <p>- dokumentacja fotograficzna dot. obrażeń doznanych przez pokrzywdzonego</p> <p>protokół oględzin</p>	<p>810v,</p> <p>(...)-1169v</p> <p>457-459, (...)- (...),</p> <p>468-471, 1170- (...), 1174v,</p> <p>(...)</p> <p>463-464</p> <p>j.w.</p> <p>475,500, 501,</p> <p>465-466,</p> <p>(...)-1248v</p> <p>482-483, 1248v- 1249v</p> <p>(...)- (...)</p> <p>1285v- (...)</p> <p>810-811, (...)-70,</p> <p>1284v-86</p> <p>485</p> <p>468</p> <p>j.w.</p> <p>k. 713-716,</p> <p>k. 782-782v</p> <p>(...)- (...)</p> <p>495-498</p>	

sklepu (...) obok idącego pokrzywdzonego przejechał pojazd marki O. (...) w kolorze srebrnym o numerach rejestracyjnych (...), z którego nagle wysiadł mężczyzna w kapturze i osłoniętą twarzą. Mężczyzna ten podbiegł do A. B. i uderzył go ręką w twarz, próbując jednocześnie wyrwać mu torbę z pieniędzmi. Pokrzywdzony pomimo nagłego ataku i zadawanych kolejnych uderzeń nie pozwalał napastnikowi odebrać torby. Po chwili do w/w podbiegł kolejny zamaskowany napastnik, który również zaczął zadawać uderzenia broniącemu się pokrzywdzonemu, a gdy ten się przewrócił sprawca również go kopał. Pokrzywdzony nie ustępował i wówczas do zajścia włączył się trzeci zamaskowany mężczyzna. Jeden z napastników w czasie ataku posłużył się nożem, którym usiłował odciąć pasek od torby trzymanej mocno przez pokrzywdzonego. Jednocześnie napastnik zranił A. B., który doznał powierzchownych ran ciętych ciała. Ostatecznie napastnikom udało się zabrać torbę z zawartością pieniędzy w kwocie 500 000 złotych stanowiących mienie właścicielki kantoru (...).

1.3.4. W czasie zajścia pokrzywdzony zerwał

materiał poglądowy

717-720

- zeznania S. S., J. S., A. S.,

565-570,571-575,576-580

- umowa

583-584

jednemu z napastników chustę, którą miał osłoniętą twarz i przyjrzał się rysom twarzy sprawcy.

1.3.5. Po skutecznym przełamaniu oporu pokrzywdzonego i zaborze jego torby z pieniędzmi napastnicy szybko wsiedli do samochodu O. (...), po czym odjechali z miejsca zdarzenia. Pozostała na ulicy część gotówki w postaci pakunku 20 000 dolarów USA która wypadła w czasie szarpaniny z torby nie padła łupem sprawców. W czasie ucieczki pojazd sprawców otarł się o zaparkowany na ulicy samochód marki C.. Na miejsce zdarzenia przyjechała wezwana przez jedną z pracownic pobliskiego sklepu policja i karetka pogotowia.

1.3.6. Pokrzywdzony został zabrany do szpitala, gdzie stwierdzono u w/w obrażenia w postaci : licznych powierzchownych obrażeń okolicy twarzy, rany powierzchniowej bocznej okolicy lewej klatki piersiowej, stłuczenie okolicy prawego pośladka, ranę okolicy wewnętrznej powierzchni ramienia, rany okolicy dłoni., które spowodowały naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia na okres poniżej 7 dni. A. B. w szpitalu miał zszyte rany dłoni, klatki piersiowej i ramienia.

<p>1.3.7. Samochód O. (...) o numerach rejestracyjnych (...) został porzucony przez sprawców i odnaleziony przez funkcjonariuszy Policji w miejscowości B. na ul. (...).</p> <p>1.3.8. W wyniku dalszych czynności policji ustalono, iż pojazd ten został zakupiony od J. S. (1) przez mężczyznę podającego się za obywatela Ukrainy posługującego się danymi V. M..</p>			
<p>1.3.9. Jeszcze tego samego dnia tj. w dniu dokonanego rozboju 21 października 2019 roku o godzinie 14:22 w miejscowości S. oddalonej ok.20 km od B. fotoradar zarejestrował jadący samochód V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) koloru srebrnego, którym uprzednio na terenie L. i S. przemieszczali się oskarżeni.</p>	<p>- zdjęcie z fotoradaru</p>	<p>805,</p>	
<p>1.3.10. W dniu 15 października 2019 roku w miejscowości P. P. J. w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pod nazwą (...) rozwoził towar do sklepów i hurtowni. tego dnia zauważył, iż był śledzony i obserwowany przez trzech mężczyzn poruszających się samochodem marki V. (...) koloru srebrnego z czarnymi felgami o numerze rejestracyjnym</p>	<p>- zeznania P. J.</p> <p>- protokoły zatrzymania osób i rzeczy</p> <p>- częściowe wyjaśnienia oskarżonego L. K.</p> <p>- częściowe wyjaśnienia I. C.</p> <p>Zeznania świadka</p> <p>Z. Z.</p> <p>Protokół zatrzymania osób</p>	<p>k. 154-155, 1245v-1246v</p> <p>k. 92-93, 96-97, 171-173,174-179,180-182,183-184,185-186</p> <p>368-371</p> <p>362-364v,</p> <p>374-375</p> <p>92,96, 100,</p> <p>101,104,</p> <p>107</p>	

(...). Pojazd V. poruszał się cały czas za samochodem P. J. tj. F. (...), do miejscowości S.. Pod jednym ze sklepów należących do A. S. (2) samochód V. (...) zatrzymał się i wysiadł z niego jeden z mężczyzn, a pojazd wjechał na pobliskie podwórko prywatnej posesji. P. J. o fakcie śledzenia go powiadomił telefonicznie policję. Zanim przyjechał na miejsce patrol Policji samochód V. (...) oddalił się.

1..3.11. w dniu 22 października 2019 roku pracownica sklepu należącego do A. S. (2) w S. zadzwoniła do P. J. i poinformowała go, iż mężczyźni, którzy śledzili go poprzednim razem znów znajdują się w pobliżu sklepu i przebywają tam od godziny 8:00. Tym razem poruszali się jednak samochodem marki A. R. koloru czarnego o numerach rejestracyjnych (...). P. J. po przyjeździe do sklepu do miejscowości S. rozpoznał siedzących w aucie A. R. mężczyzn jako tych, którzy tydzień wcześniej śledzili go poruszając się pojazdem V. (...). Świadek po rozładowaniu towaru udał się do kolejnego punktu tj. do magazynów stacji paliw P.. Pojazd A. R. poruszał się za nim, skręcając także w ślepią uliczkę prowadzącą do

Protokół zatrzymania 86
rzeczy

Notatka urzędowa

magazynów stacji paliw. Świadek wyjechał na teren magazynów. A. R. nie mogło jednak wjechać za nim z uwagi na fakt, iż teren jest zabezpieczony szlabanem i wjazdu pilnuje stróż. Z terenu magazynów (...) zadzwonił po patrol policji. Następnie ponownie udał się do S. pod sklep należący do A. S. (2). Po chwili w to miejsce przyjechał także ponownie samochód A. R., a znajdujący się w nim mężczyźni obserwowali świadka. Na miejsce zdarzenia przyjechali funkcjonariusze Policji, którzy po wylegitymowaniu mężczyzn z samochodu A. R. kierowanym przez obywatela Gruzji Z. Z. oraz dokonali zatrzymania pasażerów w/w auta, którymi okazali się poszukiwani do przestępstwa kradzieży z włamaniem na terenie L. L. K. i I. C.. W trakcie czynności policjanci stwierdzili, iż pasażerowie w/w pojazdu mieli założone rękawiczki, zaś w trakcie przeszukania pojazdu A. R. ujawniono w nim między innymi urządzenie elektroniczne z anteną i cyfrowym wyświetlaczem oraz dwoma urządzeniami mobilnymi. Od w/w osób zatrzymano także telefony komórkowe.

<p>1.3.12.. W toku podjętego postępowania zmierzającego w kierunku ustalenia sprawców rozboju okazano A. B. zdjęcia sygnalityczne, a następnie przeprowadzono czynność okazania mężczyzn. W toku tej czynności pokrzywdzony rozpoznał I. C. i wskazał, że jest on tym sprawcą, któremu w trakcie napadu dokładnie się przyjrzał i zapamiętał jego twarz.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - protokół okazania - protokół oględzin - materiał poglądowy 	<p>794-800, 845-846v, 848-850,</p>	
<p>1.4.1. I. C. jest obywatelem Gruzji. Ma 32 lata. Posiada wykształcenie średnie. Nie ma zawodu, podejmuje dorywcze zatrudnienie. Nie posiada majątku, ani żadnych dochodów. Jest bezdzietnym kawalerem. Nie był karany sądownie.</p>	<p>dane z K. - wyjaśnienia oskarżonego - opinia z jednostki penitencjarnej</p>	<p>k. 893-895,1081-1083 k. 1116 k. 873-874,938</p>	
<p>0.1. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.</p>	<p>I. C.</p>	<p>Czyny przypisane w pkt I, III i V wyroku.</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>1. I. C. i L. K. nie poruszali się samochodem V. (...) nr rej. (...) 43. Nie</p>	<p>- częściowe wyjaśnienia L. K.</p>	<p>k. 117-118 k. 136-137</p>	

brali udziału w kradzieży z włamaniem na ul. (...) w L., a I. C. był w tym czasie w Szwajcarii.	- częściowe wyjaśnienia I. C.		
2. I. C. nie posiadał wiedzy co do zamiaru i dokonania kradzieży z włamaniem na szkodę M. C., a dowiedział się o tym dopiero w samochodzie, gdy wyjeżdżali z L..	- częściowe wyjaśnienia L. K. - częściowe wyjaśnienia I. C.	k. 134-135, 368-371, 1116v-1117 k. 362-364v, 1117v- (...), 1118v	
3. I. C. i L. K. nie przebywali w S. w dniu 19 sierpnia 2019 roku i nie dokonali kradzieży na szkodę K. B. (1).	- częściowe wyjaśnienia L. K. - wyjaśnienia I. C.	k. 368-371 k. 362-364v, 1117v-1118	
4. I. C. nie brał udziału w napadzie i rozboju na pokrzywdzonym A. B.	- wyjaśnienia I. C.	k. 1117v-1118	
5. I. C. posługiwał się w trakcie rozboju w dniu 21 października 2019 roku w B. nożem	brak dowodu	-----	
2. OCena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Pkt 1.1.	- częściowe wyjaśnienia I. C. k. 362-364v, 1117v-1119, 1119-1119v, 1211 - częściowe wyjaśnienia L. K.	Wyjaśnienia I. C. pozostają wiarygodne tylko w tej części, w której korelują z ustaleniami faktycznymi poczynionymi na podstawie innych dowodów, w tym w szczególności z	

<p>k. 117-118,368-371,372, 1116-1117v, 1211,1211v</p>	<p>zeznaniai świadków oraz z częściowymi wyjaśnieniami</p>
<p>- zeznania M. C.</p>	<p>współoskarżonego L. K., który potwierdził</p>
<p>k. 2-3v</p>	<p>obecność I. C. przy dokonaniu kradzieży na</p>
<p>8-8v,199-199v,1120-1122v</p>	<p>szkodę M. C., choć zakwestionował on</p>
<p>- zeznania H. G.</p>	<p>jednocześnie jego współudział. Nadto z</p>
<p>k. 58-58v, 1122v-1123</p>	<p>dowodami nieosobowymi m. in. w postaci: zapisów</p>
<p>- informacja fotoradar płyta i protokół oględzin płyty</p>	<p>z monitoringu, zdjęć z fotoradarów. Niewątpliwie</p>
<p>k. 349-351</p>	<p>należy obdarzyć walorem wiarygodności te część</p>
<p>- płyta z nagraniem monitoringu</p>	<p>wyjaśnień oskarżonego, w której potwierdza fakt</p>
<p>k. 23, załącznik poz. 9 wykazu dowodów rzeczowych</p>	<p>pobytu w L. wspólnie z L. K. i G. A., poruszania się przez niego jako kierujący</p>
<p>- protokół oględzin rzeczy (płyta)</p>	<p>samochodem marki V. (...) o nr rejestracyjnym (...).</p>
<p>k. 24-25v,1153-1154v</p>	<p>Wyjaśnienia L. K. należy uznać za wiarygodne także</p>
<p>dokumentacja.</p>	<p>częściowo, w tym przede wszystkim w zakresie</p>
<p>fotograficzna</p>	<p>jego przyznania się do stawianego mu zarzutu</p>
<p>k. 28-31,33,273-291</p>	<p>kradzieży z włamaniem dokonanego w L.. Nadto</p>
<p>sprawozdanie z zakresu badań cyfrowych nośników danych wraz z dokumentacją fotograficzną</p>	<p>walor wiarygodności Sąd przyznał jego</p>
<p>k. 218-220,227-244,245-270</p>	<p>wyjaśnieniom w części jakiej wskazuje na</p>
<p>- historia lokalizacji pojazdów</p>	<p>okoliczność poruszania się samochodem V. (...)</p>
<p>k. 27,32</p>	<p>podróżowania z I. C. oraz G. A.. Na</p>
<p>- kserokopia potwierdzenia zameldowania w hostelu</p>	<p>wiarę zasługują także wyjaśnienia dotyczące</p>
<p>k. 59</p>	<p>rozpoznania na zdjęciach i zapisach monitoringu jego samego oraz współoskarżonego. W tym zakresie przedstawione wyjaśnienia nie pozostają</p>

- protokół oględzin rzeczy

k. 6-7v

w opozycji do innych dowodów.

Zeznania te są logiczne i spójne oraz konsekwentne. Pochodzą od osoby obcej w stosunku do oskarżonych i stanowią one istotną wartość dowodową, a nadto znajdują potwierdzenie w dowodach pozaosobowych.

Dokonując oceny zeznań świadka Sąd uznał je za wiarygodne w całości. Zeznania te są szczerze, i logiczne. Stanowią istotną wartość dowodową. Nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, a okoliczności w nich przytoczone znajdują potwierdzenie w nieosobowym materiale dowodowym. Nadto pochodzą od osoby obcej zarówno w stosunku do pokrzywdzonego, jak i w stosunku do oskarżonych, która nie miała żadnych powodów, aby bezpodstawnie ich pomawiać. Sąd cechuje je pełen obiektywizm. Warto także wskazać, iż świadek jako jedyna miała bezpośredni kontakt z oskarżonymi, rozpoznała ich na okazywanych zdjęciach i bez wątpliwości wskazała jakim samochodem się poruszali. Nie bez znaczenie pozostaje także fakt, iż uwagę świadka zwróciło ubranie oskarżonych, którzy pomimo letniej pogodny

ubierali się w długie spodnie, kurtki.

Istotnym elementem ustalania stanu faktycznego pozostają także informacje z fotoradarów wraz ze zdjęciami, protokoły oględzin tych zapisów, dokumentacja i płyty z zapisem monitoringu odtworzone na rozprawie przed Sądem obejmujące miejsce zdarzenia oraz czynności potwierdzające fakt planowania i śledzenia pokrzywdzonego. Ten niezależny materiał dowodowy potwierdził w całości wiarygodność zeznań świadków C. i G. i jednocześnie pozwolił na prawidłowe odtworzenie przebiegu podejmowanych przez sprawców czynności zmierzających do zrealizowania przestępstwa.

Utrwalone zapisy monitoringu wskazują na jednoznaczne wnioskowanie, że czynny udział w dokonaniu przestępstwa brali wszyscy trzech mężczyźni tj. oskarżeni L. K. i I. C. oraz ich znajomy G. A., przy czym każdy z nich realizował uprzednio przyjęty plan działania. C. pełnił role kierowcy pojazdu i obserwatora miejsca zdarzenia, A. bezpośrednio śledził poczynania pokrzywdzonego, zaś K.

		<p>wybił szybę i zabrał z pojazdu pieniądze.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p> <p>Sąd uznał wskazane wyżej dowody za wiarygodne, jako niekwestionowany przez żadną ze stron.</p> <p>Za odpowiadające prawdzie Sąd ocenił dowody z dokumentów stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, jako autentyczne, pochodzące od uprawnionych do ich sporządzenia podmiotów, a nade wszystko nie kwestionowane w toku postępowania, nie zaprzeczone poprzez inne dowody.</p> <p>j.w.</p> <p>j.w.</p>	
Pkt 1.2	<p>- zeznania K. B. (1) k. 208-211, 1250-1251</p> <p>- protokół oględzin zapisu monitoringu k. 213-215, 1195-1198</p> <p>- zapis monitoringu (płyty) k. 1205-1206</p> <p>- częściowe wyjaśnienia L. K. k. 368-371,372,</p>	<p>Sąd dał w całości wiarę złożonym w toku prowadzonego postępowania zeznaniom świadka, które pozostają logiczne, konsekwentne, stanowcze i wewnętrznie spójne, a nadto korelują także z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.</p> <p>Jako istotny element stanu faktycznego protokoły oględzin tych zapisów, dokumentacja i płyty z zapisem monitoringu</p>	

		<p>odtworzone na rozprawie przed Sądem obejmujące miejsce zdarzenia. Ten niezależny materiał dowodowy potwierdza w całości zeznania świadka i częściowo pozostaje zgodny z wyjaśnieniami oskarżonego L. K..</p> <p>j.w.</p> <p>Wyjaśnienia L. K. należy uznać za wiarygodne częściowo, w tym przede wszystkim w zakresie jego przyznania się do winy odnośnie zarzutu kradzieży dokonanej w S., choć w istocie niekonsekwentnych. Na wiarę zasługują także wyjaśnienia dotyczące rozpoznania na zdjęciach i zapisach monitoringu. W tym zakresie przedstawione relacje nie pozostają w opozycji do innych dowodów.</p>	
Pkt 1.3	<p>- zeznania A. B. k. 468-471, 1170-1173, 1174v, 1249v</p> <p>- zeznania J. B. k. 457-459, 1173-1174,</p> <p>- zeznania B. B. (1) k. 810-811, 1169-1170,</p> <p>- zeznania A. K. k. 465-466, (...)-1248v</p> <p>- zeznania Z. D. k. 482-483, 1248v- 1249v</p>	<p>Dokonując oceny zeznań pokrzywdzonego uznać należało je za wiarygodne. Zeznania te są logiczne i w miarę spójne oraz konsekwentne. Pochodzą od osoby obcej w stosunku do oskarżonego i stanowią one istotną wartość dowodową, a nadto znajdują potwierdzenie w dowodach tak osobowych jak i pozaosobowych. Ich spójność, logika wywodu i konsekwencja podawanych faktów prowadzą do wniosku, że jako całość ukazują realny przebieg zdarzenia. Za wiarygodnością zeznań</p>	

- zeznania D. L.
k. 1247-1248

- zeznania M. K.
k. 1285v-1286

- zeznania J. T.
k. 1284v-1285, 1286

potwierdzenia wypłaty
gotówki z banku
k. 463-464

- opinia biegłego J. M.
k. 782-782v

dokumentacja medyczna
k. 475,500, 501

dokumentacja
fotograficzna
k. 1159-1167

- protokół okazania
k. 794-800, 845-846v,
848-850,

Sprawozdanie z zakresu
badań antroposkopijnych
622-643

- protokół oględzin
k. 495-498,

- materiał poglądowy
k. 713-716,717-720

- zdjęcie z fotoradaru
k.805,

pokrzywdzonego
przemawia również to,
że A. B. nie obciążał
ponad miarę oskarżonego.
Sygnalizował swoje
wątpliwości co do faktu
użycia noża, a przede
wszystkim, czy użył go
rozpoznany I. C., czy też
inny biorący udział w
napadzie sprawca.

Za polegające na prawdzie
należało uznać również
zeznania J. B. i B.
Ś. wprawdzie nie mieli
styczności z oskarżonym i
nie uczestniczyli w żaden
sposób w zdarzeniu, a
ich zeznania opierają się
w całości na relacjach
przekazanych im przez
pokrzywdzonego i innych
świadków, to jednak
wzajemna spójność tych
zeznań i jednolitość z
zeznaniem wskazanym
wyżej świadków
przekonuje Sąd o ich
szczerości.

Sąd obdarzył je walorem
wiarygodności w całości.
Zeznania te pozostają
szczerze i logiczne. Nie
zawierają wewnętrznych
sprzeczności, a
okoliczności w nich
przytoczone znajdują
potwierdzenie w
nieosobowym materiale
dowodowym i korelują
z zeznaniami innych
świadków.

Zeznania te również
należało ocenić jako
wiarygodne. Ś. logicznie
odtworzyła zapamiętany
przez siebie przebieg

zdarzenia na tyle ile była w stanie zapamiętać dynamiczne zajście, choć nie była w stanie zaobserwować wszystkie istotne szczegóły zachowania sprawców.

Sąd uznał za wiarygodne. Świadek wprawdzie w warunkach ograniczonej widoczności wskazał, iż dostrzegł co najmniej dwóch sprawców atakujących pokrzywdzonego starał się wiernie odtworzyć fragment spostrzeżonego zdarzenia.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania: M. K. i J. T.. Są one szczere, wzajemnie się uzupełniają. Nie były też kwestionowane przez żadną ze stron i korespondują ze zgromadzonymi dowodami w tym zwłaszcza z zeznaniami pokrzywdzonego w zakresie posługiwania się przez jednego ze sprawców nożem.

Sąd uznał ten dowód za wiarygodny, jako niekwestionowany przez żadną ze stron. Wprawdzie w/w nie był naocznym świadkiem zdarzenia, jednak bezpośrednio po przestępstwie dokonał rozpytania osób, które obserwowały jego przebieg. Na tą okoliczność świadek sporządził szczegółową notatkę zawierającą szereg

istotnych szczegółów, które pozwoliły dokonać ustaleń faktycznych, w tym wskazał na trzech sprawców biorących udział w napadzie rabunkowym, z których jeden trzymał w ręku nóż.

Niekwestionowany dowód wskazujący na ilość posiadanej przez A. B. gotówki, która padła łupem sprawców.

Wiarygodny dowód precyzujący zakres i kategorię doznanych przez pokrzywdzonego obrażeń, albowiem opinia została sporządzona przez kompetentną osobę, jest pełna, jasna, logiczna i w sposób przystępny wyjaśnia poczynione przez biegłego ustalenia.

Niekwestionowane przez żadną ze stron i znajdujące potwierdzenie w innych dowodach nieosobowych oraz korelujące z zeznaniami pokrzywdzonego i świadków dowód, który stał się podstawą do wydania opinii.

Niekwestionowana przez strony dokumentacja fotograficzna obrazująca doznane przez A. B. obrażenia stanowiące wynik zastosowanej wobec pokrzywdzonego przemocy.

Znacząco istotny dowód, na którym Sąd oparł swoje ustalenia faktyczne pozostają protokoły

okazania
pokrzywdzonemu
wizerunku sprawcy
przestępstwa oraz
czynność samego
okazania. Sąd w
całości przyznał przymiot
wiarygodności tym
dowodom jako, że
pokrzywdzony w sposób
zrozumiały podał swoje
zapamiętane postrzeżenia
odnoszące się do
rysopisu zdemaskowanego
sprawcy, którego zdjęcie
sygnalityczne zostało mu
okazane, po czym już przy
bezpośrednim przyjrzeniu
się oskarżonemu na
okazaniu w sposób
stanowczy pewny i
bez cienia wątpliwości
zaakcentował
prawidłowość swojego
rozpoznania, co
potwierdził również na
rozprawie.

Badania antroposkopijne
w istocie stanowiły
tylko nieskuteczną próbę
sporządzenia portretu
pamięciowego sprawcy
w żaden sposób
nie podważając wyniku
prawidłowego
rozpoznania oskarżonego
C. przez pokrzywdzonego
w toku czynności okazania
osoby.

Niekwestionowany dowód
potwierdzający fakt
porzucenia przez
sprawców pojazdu,
którym odjechali po
dokonanym
przestępstwie.

		<p>Za odpowiadające prawdzie Sąd uznał pozostałe dowody z dokumentów stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, jako autentyczne, pochodzące od uprawnionych do ich sporządzenia podmiotów, a nade wszystko nie kwestionowane w toku postępowania, nie zaprzeczone przez inne dowody.</p> <p>Dowód, który potwierdza obecność samochodu W. Golf, z którego uprzednio korzystał jako kierujący oskarżony I. C. w czasie i miejscu, które nie wykluczają udziału oskarżonego w rozboju dokonanego w B..</p>	
Pkt 1.4	<p>- zeznania P. J. k. 154-155, 1245v-1246v</p> <p>- częściowe wyjaśnienia oskarżonego L. K. k. 368-371</p> <p>- częściowe wyjaśnienia I. C. k. 362-364v,</p> <p>- protokoły zatrzymania osób i rzeczy k. 92-93, 96-97, 171-173, 174-179, 180-182, 183</p>	<p>Dokonując oceny zeznań świadka Sąd obdarzył je walorem wiarygodności w całości. Zeznania te są szczerze, i logiczne. Stanowią istotną wartość dowodową odnoszącą się do ustaleń, czym m.inn. zajmował się I. C. oraz L. K. przebywając na terenie Polski w okresie poprzedzającym ich zatrzymanie. Zeznania te nie zawierają wewnętrznych sprzeczności, a ich wiarygodność w nich przytoczone znajdują potwierdzenie w nieosobowym materiale dowodowym.</p>	

		<p>Wyjaśnienia L. K. należy uznać za wiarygodne częściowo, w tym przede wszystkim w zakresie w jakim jakiej wskazuje na okoliczność zatrzymania. W tym zakresie przedstawione wyjaśnienia nie pozostają w opozycji do innych dowodów.</p> <p>Niewątpliwe należy obdarzyć walorem wiarygodności tą część wyjaśnień oskarżonego, w której potwierdza fakt poruszania się przez niego samochodem marki A. R. oraz na okoliczności jego zatrzymania.</p> <p>Za odpowiadające prawdzie Sąd uznał dowody z dokumentów stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w sprawie, jako autentyczne, pochodzące od uprawnionych do ich sporządzenia podmiotów, a nade wszystko nie kwestionowane w toku postępowania, nie zaprzeczone poprzez inne dowody.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

Pkt 1.2.1. _____	Częściowe wyjaśnienia L. K.:	Wyjaśnienia L. K. co do wskazanych w pkt 1.2. okoliczności związanych z kwestionowaniem	
Pkt 1.2.2. _____	Częściowe wyjaśnienia I. C.	poruszania się po kraju samochodem WV Golf koloru srebrnego nie zasługują na wiarę na co wskazuje jednoznacznie materiał monitoringu, a w konsekwencji również dalsze wyjaśnienia obu oskarżonych	
Pkt 1.2.3. _____	Wyjaśnienia L. K. i I. C.	przyznających fakt korzystania z w/w pojazdu. W początkowej fazie śledztwa oskarżony K. utrzymywał, że poruszał się po Polsce samochodem V. (...) w kolorze granatowym i nie wie nic o pojeździe V. (...) w kolorze srebrnym, którym być może jeździł jeden, czy dwa razy. Podobnie nieprzekonujące twierdzenia oskarżonego C. o pobycie w Szwajcarii ostatecznie odwołane przez samego oskarżonego.	
(...)2.4. _____	Wyjaśnienia L. K. i I. C.		
Pkt 1.2.5. _____	wyjaśnienia L. K. oraz I. C.		
	Brak dowodu		
	- zeznania S. S., J. S., A. S., k. 565-570,571-575,576-580		
	- umowa k. 583-584		
	zeznania świadków zawnioskowanych w akcie oskarżenia do odczytania	Nie przekonują wyjaśnienia obu oskarżonych jakoby I. C. nic nie wiedział o zamiarach współoskarżonego dotyczących kradzieży pieniędzy na szkodę M. C., a o przestępstwie dowiedział się dopiero po jego dokonaniu. Szczegółowy zapis monitoringu zarówno z rejonu kantoru, gdzie pokrzywdzony	
	opinie k.205-6,785-790, 897-9		

podejmował gotówkę jak też Galerii (...), gdzie dokonano włamania do samochodu nie pozostawia wątpliwości co do aktywnego udziału w realizacji czynności sprawczych również przez I. C.. Zapisy monitoringu potwierdzają zaplanowany współudział w przestępstwie trzech mężczyzn jadących WV Golf za pojazdem pokrzywdzonego z ul. (...) na parking Galerii (...). Tym samym w sposób nie budzący wątpliwości podważają twierdzenia oskarżonych jakoby dokonany występki stanowił indywidualny eksces L. K., o którym pozostali dowiedzieli się później, już po wyjeździe z L. w kierunku W.. Fakt, że I. C. negował swoje uczestnictwo w kradzieży z włamaniem dokonane na szkodę M. C. ocenić należy jako przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej, w czym w nieudolny sposób starał się oskarżonemu pomóc współoskarżony L. K..

Za miarodajnych nie sposób przyjąć również wyjaśnień w/w oskarżonych odnośnie nieuczestniczenia I. C. w dokonanej kradzieży w miejscowości S.. Ze zgromadzonych materiałów dowodowych

wynika, iż na miejscu zdarzenia obecny był pojazd V. (...), którym poruszali się oskarżeni, a zdjęcia i zapisy z monitoringu oraz analiza logowania się telefonów należących do oskarżonych wskazuje, iż w/w przebywali w tym czasie w okolicy zdarzenia. To właśnie L. K. był tym mężczyzną, którego podejrzanе zachowanie w pobliżu jego samochodu i oddalenie się z miejsca kradzieży zauważył K. B. (1). Jeśli się przy tym zważy, że L. K. przyznał się do popełnienia kradzieży, choć w nieprzekonujący sposób wyjaśnienia te odwołał, to nie ulega wątpliwości, że zmiana stanowiska oskarżonego była spowodowana niczym innym, jak również próbą zapewnienia I. C. obrony. L. K. odwołał swoje wyjaśnienia, aby wykazać, że skoro nie było go w miejscu przestępstwa, to tym samym z dokonaniem tej kradzieży nie ma nic wspólnego współoskarżony C., chociaż sposób działania sprawców poruszających się samochodem W. był niemal identyczny z popełnieniem przestępstwa dokonanego 8 dni później w L., a jeszcze następnego dnia po kradzieży w S. C. i K. jechali W. na terenie Ł..

Z kolei negujące udział w przestępstwie i w ogóle pobyt tego dnia

w S. twierdzenia I. C. jako sprzeczne ze wskazanymi wyżej dowodami w ocenie Sądu w kontekście wskazanych wyżej dowodów nie przekonują.

Oдноśnie związku (...) z dokonanym napadem i rozbojem w miejscowości B. należy z całą stanowczością odrzucić te depozycje L. K., w których utrzymuje, że I. C. nie uczestniczył w tym zdarzeniu. K. w żaden logiczny sposób nie wyjaśnił czy i skąd miałby posiadać wiedzę na ten temat. Z kolei zrozumiałe, choćby z racji zażyłej znajomości, pozostają motywy jakimi kierował się oskarżony chcąc i w tym przypadku pomóc C. w uniknięciu odpowiedzialności karnej.

Sam I. C. okazał się dużą niekonsekwencją. Początkowo odmawiał składania wszelkich wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. Z kolei dalsze jego wyjaśnienia, w których nie przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów, pozostawały sprzeczne z materiałem dowodowym stanowiącym podstawę ustaleń faktycznych, tj. zeznaniami świadków, zapisami nagrań z monitoringu, zdjęciami z fotoradarów, analizą logowań telefonu

komórkowego w/w.
Podobnie jak negacja poruszania się przez oskarżonego samochodem V. (...) w kolorze srebrnym o nr rejestracyjnym (...), pobyt w L. w dacie przypisanego mu czynu w pkt I wyroku, udział w dokonanym włamaniu z kradzieżą na szkodę pokrzywdzonego M. C., zaprzeczanie bytności w S. i dokonanie kradzieży z samochodu (...) nr rej. (...).

Za miarodajnych nie sposób przyjąć również wyjaśnień oskarżonego I. C. odnośnie nieuczestniczenia w rozboju na osobie A. B.. Ze zgromadzonych materiałów dowodowych, w tym zeznań pokrzywdzonego i protokołów okazania wyniku, iż A. B. bez cienia wątpliwości rozpoznał oskarżonego jako osobę uczestniczącą w napadzie na jego osobę.

Wobec treści zeznań pokrzywdzonego nie sposób uznać, że to I. C. w trakcie dokonanego na osobie pokrzywdzonego rozboju to on używał noża, którym został okaleczony A. B. doznając obrażeń ciała naruszających funkcje organizmu na okres poniżej dni 7.

Pozostałe dowody w postaci protokołów i dokumentów oraz zeznań świadków ujawnione w trybie art. 405 § 2 kpk i nie będące podstawą ustaleń faktycznych nie były istotne dla wyrokowania.

Walor nieistotnych dowodów w ocenie Sądu dla rozstrzygnięcia sprawy mają wskazane w tym miejscu zeznania świadków. Potwierdzają jedynie okoliczności nabycia pojazdu O. (...), którym posłużono się w przestępstwie przez bliżej nieustalone osoby podające się za obywateli Ukrainy. Dowody powyższe nie wyjaśniają przy tym również związku tych osób z rozbojem i ewentualnych relacji, jakie łączyły ich z osobą I. C..

Podobnie nieistotny walor mają dowody z zeznań świadków przesłuchanych na okoliczności zakupów innych pojazdów, które pojawiły się na zapisach monitoringów w miejscowości B. w pobliżu miejsca popełnienia rozboju, które nie potwierdziły powiązań nabywców tych pojazdów z przestępstwem i oskarżonym C..

Nieistotne okazały się również dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie wyniki opinii z zakresu badań daktyloskopijnych,

		biologicznych i genetycznych. Fakt, że nie zdołano pozyskać w porzuconym pojeździe po dokonany rozboju śladów mogących pochodzić od oskarżonych nie podważa ustaleń Sądu o udziale I. C. w przestępstwie opartych w istocie na rozpoznaniu oskarżonego przez A. B..	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	czyn z punktu I wyroku	I. C.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Poczynione w toku procesu ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości, że I. C. wspólnie i w porozumieniu z L. K. oraz inną osobą po wybiciu szyby w samochodzie C. nr rejestracyjny (...) włamali się do w/w pojazdu i z jego wnętrza zabrali w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 24829 złotych działając tym samym na szkodę M. C.. Strona przedmiotowa czynu z art. 279§1 kk			

polegała na uprzednim usunięciu przeszkody w postaci wybicia szyby w oknie pojazdu i zaborze w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 24829 złotych na szkodę pokrzywdzonego M. C..

Kradzież z włamaniem jest przestępstwem złożonym, z reguły dwuetapowym, polegającym na tym, że sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia utrudniającym dostęp do jego wnętrza. Warunkiem uznania określonych pomieszczeń za zamknięte jest nie tylko ustalenie faktu, że powierzchnię zamkniętą tworzy ich zwykła konstrukcja, ale również to, że ich otwory - poza zwykłymi zamknięciami (np. klamka, haczyk, zasuwka) były zaopatrzone w specjalne przeszkody materialne (np. kłódki) utrudniające dostęp do wnętrza pomieszczenia (zob. VII KZP 48/78, OSNKW 1980, nr 8, poz. 65). Jednym ze sposobów pokonania zabezpieczenia jest wybicie szyby.

Przestępstwo z art. 279 kk może być popełnione jedynie z zamiarem bezpośrednim, w celu przywłaszczenia

przedmiotu zaboru. Sprawca musi mieć świadomość i chęć realizacji znamion strony przedmiotowej. Zamiar zaboru powinien istnieć równocześnie (lub wcześniej) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkód w dostępie do mienia. Dokonując subsumcji stanu faktycznego do powyższych regulacji należy stwierdzić, iż oskarżony I. C. swoim działaniem wspólnie ze współoskarżonym w sprawie oraz inną osobą wypełnił wszystkie znamiona występkę z art. 279 § 1 kk.

I. C. przemieszczając się na miejsce inkryminowanego działania uzgadniał uprzednio fakt popełnienia przestępstwa. Jako kierujący jechał specjalnie w tym celu samochodem za pojazdem pokrzywdzonego dłuższy czas obserwując go i śledząc. W dalszej części realizując przyjęty plan działania L. K. podszedł finalnie do samochodu pokrzywdzonego, pokonywał zabezpieczenie w postaci szyby i z pojazdu zabrał pieniądze w kwocie 24829 złotych. W tym czasie I. C. przez cały czas siedział w samochodzie, którym przybyli na miejsce zdarzenia, aby zapewnić pozostałym sprawcom skuteczną ucieczkę po dokonaniu przestępstwa. Akceptował jednak

czynności wykonywane przez drugie sprawcę, co przemawia za przyjęciem współsprawstwa (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 marca 2005 r., III KK 249/04, OSNKW 2005, nr 7-8, poz. 63). Wiedział w jakim celu jadą w określone miejsce, widział jak wykonywane są czynności sprawcze, wbrew werbalnym deklaracjom „czuwał” nad przedsięwzięciem akcji, a po zdarzeniu prowadził samochód, którym oddalali się z miejsca przestępstwa..

Od strony intelektualnej i wolitywnej okoliczności przypisanego czynu, wskazują na świadomość i chęć popełniania przez I. C. przestępstwa kradzieży z włamaniem. Jak wspomniano udał się przecież w określone miejsca z zamiarem dokonania czynu zabronionego, po dłuższej obserwacji i śledzeniu pokrzywdzonego.

Bezsprzecznie taki zespół czynności wymagał świadomości jak również zaangażowania woli. Powyższe dobitnie wskazuje na działanie w zamiarze bezpośrednim przemyślanym.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	czyn z punktu III wyroku	I. C.
---	---	--------------------------	-------

<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>	
<p>Podobnie I. C. wspólnie i w porozumieniu z L. K. oraz inną osobą w dniu 19 sierpnia 2019 roku brał udział w zaborze w celu przywłaszczenia pieniędzy w łącznej kwocie (...),54 wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonego K. B. (1) z wnętrza pojazdu (...) nr rejestracyjny (...) złotych działając tym samym na szkodę w/w pokrzywdzonego.</p> <p>Do znamion przestępstwa kradzieży stypizowanego w art. 278§1 k.k. należy zabór przez sprawcę rzeczy w celu przywłaszczenia. Jak się przyjmuje zgodnie w doktrynie i orzecznictwie zabór oznacza wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby uprawnionej. Sprawca obejmuje tą rzecz we własne władanie.</p> <p>Należy zgodzić się, iż dokonanie omawianego przestępstwa następuje w momencie zawładnięcia rzeczą przez sprawcę tj. w chwili, gdy sprawca objął ją w swoje posiadanie (vide wyrok SN z dnia 21 stycznia 1985r., OSNPG 1985, nr 8, poz.110).</p> <p>Strona podmiotowa tego czynu cechowała się umyślnością w formie zamiaru bezpośredniego, albowiem zachowanie</p>	

oskarżonego znamienne
było celem
przywłaszczenia
pieniędzy. W ocenie Sądu
nie budzi wątpliwości, a
oskarżony chciał włączyć
skradzioną gotówkę do
swojego majątku.

W dniu 19 sierpnia 2019
roku działanie I. C.
polegało na tym samym
modus operandi, co w
zdarzeniu z dnia 27
sierpnia 2019 roku, w tym
jednak przypadku nie było
konieczne pokonywanie
zabezpieczenia, tak więc
realizując uprzednio
przyjęty plan działania L.
K. zabrał z otwartego
pojazdu użytkowanego
przez K. B. (1)
pozostawione tam przez
pokrzywdzonego
pieniądze, natomiast w
tym czasie I. C.
z trzecim mężczyzną
oczekiwali w samochodzie
zaparkowanym w pobliżu
pojazdu pokrzywdzonego,
aby w ten sposób
zapewnić skuteczną
ucieczkę bezpośrednio
po dokonanej kradzieży.
Takim zachowaniem
oskarżony C. wspólnie
z pozostałymi sprawcami
wypełnił znamiona
występku z art. 278§1 kk.

Ocena zgromadzonego
materiału dowodowego
prowadzi do wniosku,
iż oskarżony i pozostali
sprawcy dopuścili się
przypisanych czynów
działając wspólnie i
w porozumieniu. Za
przyjęciem

<p>współsprawstwa w rozumieniu art. 18§1 k.k. przemawia analiza ustaleń dotyczących ich zachowania przed, w trakcie jak i po dokonaniu przestępstw.</p>			
#	<p>3.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem</p>	<p>czyn z punktu V wyroku</p>	<p>I. C.</p>
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
<p>Bez wątpienia, w ocenie Sądu, I. C. dokonał także w dniu 21 października 2019 roku wspólnie i w porozumieniu z innymi nieustalonymi osobami rozboju na osobie A. B., przy użyciu przemocy w postaci zadawania ciosów ręką i kopania, w trakcie którego posłużono się także nożem użytym przez nieustalonego sprawcę. Dokonując tego czynu oskarżony obejmował swoją świadomością i zamiarem, a zarazem godził się na posługiwanie się przez jednego ze sprawców tym przedmiotem skoro nie odstąpił natychmiast od udziału w przestępstwie po użyciu noża, którym zraniony został atakowany mężczyzna. Oskarżony sam zaś stosował wobec pokrzywdzonego przemoc w postaci zadawania ciosów rękami</p>			

i kopania (wraz z innymi sprawcami) skutkiem czego doszło do spowodowania u w/w licznych powierzchownych obrażeń okolic twarzy w postaci zadrapań i stłuczeń, stłuczenia okolicy lewego pośladka, powierzchownej rany bocznej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej, rany okolicy ramienia i dłoni lewej, co skutkowało naruszeniem czynności narządu ciała i rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni.

Analiza zebranych w sprawie dowodów nie daje jednak podstaw do zindywidualizowania działania oskarżonego pozwalającego na uznanie, że to on sam używając w trakcie rozboju przemocy spowodował u pokrzywdzonego obrażenia ciała naruszające funkcje organizmu na okres poniżej 7 dni. Obrażenia te z pewnością były wynikiem działań przemocowych zastosowanych kompleksowo wobec pokrzywdzonego przez wszystkich biorących udział w zdarzeniu napastników, szczególnie osoby posługującej się nożem, którą mógł być nie I. C. lecz inny współsprawca rozboju. W tym zakresie pokrzywdzony okoliczności takiej nie wykluczył. Z kolei użyta

przemoc w postaci zadawania ciosów rękami i kopania stosowana przez oskarżonego oraz innego sprawcy działającego w taki sam sposób równocześnie prowadząca do narażenia A. B. na spowodowanie co najmniej średniego uszczerbku na zdrowiu stanowiła w istocie formę pobicia wypełniającego znamiona przestępstwa określonego w art.158§1 k.k. Pobicie to zmierzało w kierunku przełamania oporu pokrzywdzonego, aby w ten sposób zabrać w celu przywłaszczenia sportową torbę, z zawartością pieniędzy, co ostatecznie nastąpiło.

Zachowanie sprawcy w przypadku przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. polega na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia przy zastosowaniu jednego z wyliczonych taksatywnie w tym przepisie sposobów działania, przybierających postać: posługiwania się przez sprawcę bronią palną, posługiwania się nożem, posługiwania się innym, podobnie niebezpiecznym przedmiotem, posługiwania się środkiem obezwładniającym albo działaniu sprawcy w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub działaniu sprawcy wspólnie z inną osobą, która posługuje się bronią palną, nożem lub innym

podobnie niebezpiecznym przedmiotem, środkiem obezwładniającym lub działa w sposób bezpośrednio zagrażający życiu. Przepis art. 280 § 2 kk definiuje kwalifikowaną formę przestępstwa rozboju. Sam rozbój zaś stanowi natomiast kwalifikowaną postać kradzieży ze względu na specyficzny sposób jej popełnienia. Kwalifikowana postać rozboju z art. 280 § 2 kk jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić jedynie z zamiarem bezpośrednim, tak co do celu działania, jak i używanych środków. W przypadku I. C. celem działania było dokonanie zaboru torby z pieniędzmi będących w posiadaniu pokrzywdzonego. Realizując swoje zamiary oskarżony bezsprzecznie sam używał przemocy oraz godził się i akceptował na używany przez jednego nieokreślonego ze sprawców nóż.

Na gruncie ustalonego stanu faktycznego, w ramach zarzucanego czynu, oskarżonemu należało przypisać sprawstwo czynu z art. 280 § 2 w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk. I. C. swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycje wskazanych przepisów. Skoro zebrany materiał dowodowy nie dał jednocześnie podstaw do jednoznacznego przyjęcia,

<p>iż to oskarżony posługiwał się nożem, którego użycie doprowadziło do spowodowania obrażeń określonych w art. 157§2 k.k. to zdaniem Sądu wyklucza to możliwość zakwalifikowania jego działania również z art. 157 § 2 kk.</p>			
#	<p>3.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.5. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.6. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.7. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
I. C.	pkt I	czyn przypisany w pkt I wyroku	<p>Kształtując wymiar orzeczonej kary za popełnione przestępstwo Sąd miał w polu widzenia stopień społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy. Należy przy tym zauważyć, że oskarżony do jego popełnienia nie został skłoniony przez żadne okoliczności zewnętrzne. Działał w istocie jedynie z niskich pobudek tj. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Na znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu z pewnością miały takie czynniki jak wysokość szkody uczynionej pokrzywdzonemu oraz publiczny charakter działania biorących w przestępstwie sprawców, jak też zaplanowany charakter podjętych czynności sprawczych.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował</p>

			<p>dotychczasową niekaralność oskarżonego.</p> <p>Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu karę 2 lat pozbawienia wolności oscylującą w granicach dolnego progu ustawowego zagrożenia, adekwatną do stopnia zawinienia sprawcy i rozmiaru wyrządzonej szkody.</p>
I. C.	pkt III	czyn przypisany w pkt III wyroku	<p>Tożsame przesłanki jak w punkcie wyżej legły u podstaw wymierzenia oskarżonemu kary za popełnienie przedmiotowego przestępstwa z tą różnicą, że zaplanowane i zrealizowane przez oskarżonego oraz współsprawców czynności sprawcze nie wiązały się kradzieżą kwalifikowaną pokonania przeszkody do zaboru mienia, a ponadto wyrządzona przestępstwem szkoda w mieniu pokrzywdzonego była mniejsza. Stąd w ocenie Sądu wymierzona kara roku pozbawienia wolności oscylująca również wokół dolnej granicy ustawowego zagrożenia za popełniony występki przy jednoczesnym uwzględnieniu okoliczności łagodzących tj. młodego wieku oskarżonego i jego dotychczasowej niekaralności pozostaje karą dostosowaną do jej</p>

			wymogów prewencyjnych i wychowawczych.
I. C.	pkt V	czyn przypisany w pkt V wyroku	<p>W tym zakresie przy wymiarze orzeczonej kary 4 lat pozbawienia wolności za popełnienie powyższej zbrodni jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczną społeczną szkodliwość czynu wyrażającą się w przyjętym, bezwzględnym sposobie działania sprawców używających przemocy w „biały dzień” na oczach postronnych osób, przemocy o dużym stopniu nasilenia, której wynikiem były doznane przez pokrzywdzonego obrażenia ciała, mającej formę pobicia, a szczególnie bardzo dużą wysokość skradzionej kwoty, która padła łupem oskarżonego oraz pozostałych współsprawców.</p> <p>Stopień winy oskarżonego odnośnie przypisanego mu czynu określić należy jako wysoki albowiem do ich popełnienia nie został on skłoniony przez żadne okoliczności zewnętrzne. W każdym stadium przypisanego mu czynu mógł odstąpić od jego wykonania. Jako okoliczności łagodzące Sąd potraktował młody wiek i dotychczasową niekaralność oskarżonego.</p>
I. C.	pkt II	czyn przypisany w pkt I wyroku	Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał I. C. wspólnie z

			drugim oskarżonym do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego M. C. kwoty 24829 zł, która odpowiada wartości skradzionych pieniędzy.
I. C.	pkt IV	czyn przypisany w pkt III wyroku	Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał I. C. wspólnie z drugim oskarżonym do solidarnego naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego K. B. (1) kwoty 3574,54 zł, która odpowiada wartości skradzionych pieniędzy.
I. C.	pkt VI	czyn przypisany w pkt V wyroku	Na podstawie art. 46 § 1 kk Sąd zobowiązał I. C. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej B. B. (1) kwoty 500.000 zł, która odpowiada wartości skradzionych pieniędzy.
I. C.	pkt VII	czyny przypisane w pkt I, III i V wyroku	Zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k., sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Orzekając karę łączną, sąd bierze za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. kara ta mogła

			<p>się wahać w granicach powyżej najwyższej z kar jednostkowych do sumy tych kar, czyli od 4 lat i 1 miesiąca pozbawienia wolności (przy pełnej absorpcji tj. kary zbliżonej do najsurowszej z kar jednostkowych) do 7 lat pozbawienia wolności (przy pełnej kumulacji, a więc zwykłym zsumowaniu kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa).</p> <p>Uwzględnić powyższe sąd wymierzył I. C. karę łączną 5 lat pozbawienia wolności.</p> <p>Za orzeczeniem kary łącznej w ramach dolnej granicy zagrożenia przemawia zdaniem Sądu bliski związek czasowy wymienionych przestępstw oraz tożsamość motywacji sprawcy. Z uwagi na orzeczenie kary pozbawienia wolności powyżej roku bezprzedmiotowe pozostaje rozważanie o możliwości zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia jej wykonania.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

I. C.	pkt VIII	czyny przypisane w pkt I, III i V wyroku	W myśl art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w postaci zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 22 października 2019 roku, godz. 11:00 do dnia 12 marca 2021 roku, tj. do dnia wydania wyroku.
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt IX	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. B. (2) z Kancelarii Adwokackiej w L. tytułem obrony z urzędu I. C. w śledztwie i przed Sądem kwotę		

	<p>2546,10 zł na podstawie art. 618§1 pkt 11 kpk, § 2, § 4 ust. 1, 2 pkt 1 i 4, ust. i 3 oraz § 17 ust.1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 i § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3.10.2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714) zgodną z przedstawionym przez obrońcę pisemnym zestawieniem wydatków.</p>	
pkt X	<p>Mając na uwadze sytuację oskarżonego, który nie posiada majątku, a nadto został skazany na długoletnią karę pozbawienia wolności, uznać należy, iż uiszczenie wydatków postępowania, jak też opłaty sądowej, byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Wobec powyższego na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, a wchodzącymi w ich skład wydatkami obciążono Skarb Państwa.</p>	
6. 1Podpis		
SSO Andrzej Klimkowski		